

Едліна Ольга Павлівна

(наук. керівник – д-р наук із соц. ком., доцент Тур О. М.)

*Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського,
м. Кременчук*

ОРГАНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Комп'ютеризація всіх сфер діяльності нашого суспільства принципово зміцнює роль інформації та інформаційних технологій. Ці питання особливо актуальні для економічних об'єктів, управління якими є постійним процесом опрацювання великих обсягів різнобічної інформації.

Основним підходом до використання інформації, якою володіє підприємство, є створення та застосування інформаційних систем у менеджменті.

Інформаційна система – це сукупність інформації, апаратно-програмних і технологічних засобів, засобів телекомунікації, баз даних, методів та процедур обробки даних, персоналу управління, які реалізують функції збору, передачі, обробки та накопичення інформації для підготовки і прийняття ефективних управлінських рішень [3].

Інформаційна система вирішує комплекс завдань, реалізація яких здійснюється на основі сучасних методів управління, використання економіко-математичних методів і моделей, набору технічних засобів та інформаційних технологій, що дають змогу автоматизувати функції та процедури управління.

Інформація – найважливіший стратегічний ресурс компанії. Відсутність необхідної інформації породжує невизначеність. Бізнес на певному етапі свого розвитку стає недостатньо керованим, у разі відсутності необхідної інформації в практичній формі виявлення надмірної інформації, що надходить із різних підсистем і яку важко зіставляти [2].

Отож для успішного розвитку потрібна комплексна система управління, яка об'єднуватиме всі аспекти менеджменту, а не лише бухгалтерію. І це не лише технологічні завдання. Це, по-перше, проблеми постановки регулярного менеджменту і, по-друге, проблеми вибору та порядку введення інформаційної системи.

Основними критеріями оцінки інформаційних систем стали достовірність, своєчасність, повнота та корисність інформації для прийняття рішень.

Інформаційна система підприємства повинна мати такі властивості:

- збереження інвестицій – мінімізувати витрати на введення інформаційної системи;
- надійність – гарантія безпеки та доступності даних у разі технічних несправностей та захист даних від несанкціонованого доступу;
- можливість росту – масштабованість, можливість розширення;
- ступінь автоматизації диверсифікованої діяльності – повнота автоматизації всіх видів діяльності, а не лише бухгалтерії;
- інтуїтивність інтерфейсу – можливість користувача розібратися в інтерфейсі;
- можливість інтеграції з електронним документообігом – реалізація функції документообігу в системі або можливість інтеграції із зовнішньою системою управління документами;
- пристосованість до діяльності клієнта – ступінь узгодженості властивостей системи з потребами клієнта;
- доступна ціна [1].

Існує три основні шляхи впровадження інформаційних систем:

- розробка системи власними силами;
- придбання універсальної системи чи пакета прикладних програм;

– субпідряд – передача функцій та повноважень з управління інформаційними технологіями зовнішнім організаціям [4].

Науково-технічна та економічна інформаційна системи підприємств мають бути спрямовані на підвищення ефективності науково-дослідного, проектно-конструкторського, виробничого процесів при прийнятті рішень на всіх рівнях управління науково-технічним розвитком. Для ефективного функціонування підприємства необхідно створити інформаційну систему, яка б була здатна протягом тривалого часу задовольняти потреби підприємства.

Отже, на основі аналізу поняття інформації, ролі і призначення інформаційних ресурсів, взаємодії інформаційних систем на різних рівнях підприємств, існуючих теоретичних положень, методичних підходів та практичних рекомендацій з проектування, функціонування й удосконалення автоматизованих систем, загальних тенденцій їхнього розвитку, розроблено систему принципів, яка складається з трьох груп: побудови, функціонування і розвитку інформаційних систем у державному управлінні. Ці принципи забезпечують теоретичними положеннями і методичними підходами процеси створення, функціонування і розвитку інформаційних систем на всіх етапах їхнього життєвого циклу.

Список використаних джерел

1. Автоматизированные информационные технологии в экономике / под. ред. Г. А. Титоренко. Москва: Компьютер ЮНИТИ, 1998. 336 с.
2. Гаранин М. В., Журавлев С. В. Системы и сети передачи информации. Москва: Экзамен, 2003. 336 с.
3. Сытник В. Ф., Срока Х., Еремина Н. В. Компьютеризация информационных процессов на промышленных предприятиях. Киев; Катовице: Техника: Экономическая академия им. К. Адамецкого, 2001. 215 с.
4. Організація інформаційної діяльності підприємства. URL: <http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/1397/1/8.pdf>

Мізецький Андрій Валерійович

(наук. керівник – канд. екон. наук, доцент Щербіна О. С.)

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ПОРІВНЯННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО РИНКІВ КОНСУЛЬТАЦІЙНИХ ПОСЛУГ

Сьогодні в Україні є вітчизняні та зарубіжні консалтингові фірми. Також наявна певна частка самостійних консультантів та частка штатних консультантів, що працюють на підприємствах і обслуговують безпосередньо тільки їх, однак кількість таких консультантів поррахувати досить складно [1].

Питання полягає в тому, наскільки продуктивна та виправдана праця тих чи інших консалтингових фірм, які вони мають наявні проблеми і в чому між ними різниця?

Порівняно з країнами з розвинутою економікою, де високий рівень здійснення консультаційного співробітництва, в Україні консалтингові послуги застосовуються досі тільки в складних випадках (в основному для подолання вже існуючих кризових ситуацій, а не для запобігання їм), і повномасштабне становлення ринку консалтингу